

Lied: Kom in mijn klein bestaan.(tekst;Jan van Opbergen;mel.Gelukkig is het land).

1.Kom in mijn klein bestaan
Ga niet mijn deur voorbij.
Breng licht en warmte aan,
Maak mij van leefangst vrij
Ontdooi mijn binnenkant,
Mijn ingevroren geest,
En schep een nieuw verband,
Zodat mijn ziel geneest.

2.Kom in mijn kleine droom,
Verbreed mijn horizon,
Dat ik niet langer schroom
Te zien naar mensen om.
Genees mijn angst voor pijn,
Mijn vrees voor zelfverlies,
Zodat ik mens kan zijn
En voor de minsten kies.

3.Kom in mijn klein geloof
Vernieuw mijn fantasie,
Dat ik uw toekomst loof,
Steeds nieuwe kansen zie,
Zodat ik verder leef
Voor vrede mettertijd,
En mij uit handen geef
Om uw gerechtigheid

Lied: Geef alle ruimte aan de liefde (tekst:Jan van Opbergen;Mel.ps.118)

1.Geef alle ruimte aan de liefde,

In haar leeft god zich naar ons toe.

Vergeef het kwaad van wie jou griefde,

De liefde wordt een mens niet moe.

Zij zal de dood nog overleven,

Geen water blust haar vuren uit.

Zij blijft ons tot elkander keren,

Tot alle angst is uitgeluid.

2.Hoe zal een mens ooit overleven,

Wat moet hij met eeuwigheid/

Door liefde wordt het ons gegeven

Vorbij te zien aan dood en tijd.

Want wie vandaag weet te beminnen,

Denkt niet: 'Hoe zal het morgen zijn?'

Het wordt een eeuwig herbeginnen,

Tot wij voorgoed herboren zijn.

Lied: Ik zie de hemel opengaan.(tekst:Jan van Opbergen.Mel.Lied 512)

1.Ik zie de hemel opengaan, de aarde aan het licht,

Van mensen die elkaar zien staan, Gods eigen aangezicht.

2.ik zie de wereld omgekeerd, het laagste bovenaan,

Het ongeziene in het licht, uit niets groeit Gods bestaan.

3.ik zie het lang beloofde land, waar alles wordt gedeeld,

Van grond tot licht, van steen tot brood_wij zijn Gods evenbeeld.

4.ik zie de aarde vol sjaloom, de on-geest weggeleefd.

Ontmaskerd staan wij voor elkaar, en zie de vrede leeft.

5.Ik zie de wereld sabbatklaar, als bruid van God getooid.

En da begint het jubeljaar-de schepping is voltooid!

Lied: Wij gaan de weg van oude woorden.(tekst:Jan van Opbergen;
mel.ps.72).

1.wij gaan de weg van oude woorden,

Van overlevering,

Die wij van onze ouders hoorden,

In eigen luisterkring,

Verhalen uit geloof geboren

Om onze weg te gaan,

En tekens die ons veel beloven,

Als wij ze nieuw verstaan.

2.Wij zijn een schakel van de keten,

verbintenis van hoop,

mensen op zoek naar beter weten,

oprechte levensloop.

Er is geen god aan onze zijde

die zegt: 'Zo ga je goed!'

Wel Eén die roept door alle tijden:

'Zoek verder, het komt goed!'

Lied: wij bidden om de Geest.(tekst;Jan van Opbergen-mel.ps.119).

1. Wij bidden om de Geest die leven doet,
Die ons bezielt tot recht doen, vrede maken;
Die ons weerhoudt van wraak, van bloed voor bloed
En tegen machtsmisbruiken ons doet waken.
Zij wil ons, hand voor hand en voet voor voet,
voorbij aan wanhoop, twijfel, angst doen raken.
2. Wij bidden om de Geest die leven doet,
Die ons elkanders leven doet waarderen;
Die in ons waakt en die in ons verhoedt
Dat wij de armen onze rug toekeren.
Zij wil dat wij ons, één voor één, voorgoed
Met mensen van haar keuze engageren.

Lied: Kom, Schepper, Geest...(Tekst: Jan van Opbergen;mel. Lied 680).

- 1.Kom Schepper, Geest, ontsteek jouw vuur, 2. Herstel in ons die oude kracht,
In ons gedooft door tijd en duur, die mensen tot bezieling bracht,
Door woorden hol en leeg gemaakt, die hen deed gaan waar niemand ging,
Door beelden los van Jou geraakt. Die groot noemt wat nog heet gering.
3. Herleef in ons met jouw geloof, 4. Herschep in ons dat oude woord,
Die tegenkracht van mensenroof, misbruikt voor oorlog, volkenmoord,
Die roep om solidariteit, die naam van God, hier ooit ontstaan
Om leven dat geen aandacht krijgt. Vanwege land dat moet bestaan.
5. Herneem daarom jouw oudste recht:
Sta op in ons als minste knecht,
Die mens die om de ander geeft,
Diens welzijn steeds voor ogen heeft.

Lied: Ga mee met ons (Tekst:Jan van Opbergen; mel. Lied 247).

1. Ga mee met ons, trek lichtend ons vooruit

Naar tijd en land door U ooit aangeduid.

Leef op in ons, de mens die leven moet,

Een die de toekomst heeft, die leeft voorgoed.

2. Ga mee met ons, verberg U niet altijd,

Gun ons een flits, een teken in de tijd

Dat U nog leeft, nog steeds om mensen geeft

En zonder wanhoop voor de vrede leeft.

3. Ga mee met ons. Wie zijn wij zonder U?

Een mens gaat dood aan enkel toen en nu.

Licht op in ons, wees vuur en vlam van hoop.

Houd steeds in ons de toekomstmens ten doop.

Lied van dromen en vergezichten (tekst: Marijke de Bruijne; mel. Ps. 72).

1. Wij mensen blijven dromen dromen
en vergezichten zien,

een nieuwe aarde die gaat komen,
te vinden al misschien.

Wij dromen van de mensenrechten
die ieder mens dan heeft,
niet langer tegen onrecht vechten,
daar 't recht van liefde leeft.

2. Verdwenen zijn de dictaturen,
gevangenschap en pijn,
verbanning en verdriet verduren,
jijzelf zal bij mij zijn.

Wie in de dromen durft geloven
voelt zelf verandering,
vertwijfeling en wanhoop doven
in blijde aarzeling.

3. En licht en sterk, vol zachte krachten
die onverzet'lijk zijn,

bevechten wij de kwade machten
die niet te tellen zijn.

Waar mensen putten uit de bronnen
van droom als werk'lijkheid,
daar is de toekomst al begonnen
in onze levenstijd.

Lied: Vrede voor jou....(mel. Lied 276; tekst: Jan van Opbergen).

1.Vrede voor jou, hierheen gekomen,

    Zoekend met ons om mens te zijn.

    Jij maar alleen, jij met je vrienden,

    Jij met je last, verborgen pijn.

    Vrede, genade, God om je heen,

    Vergeving, nieuwe moed

    Voor jou en iedereen.

2. Niemand komt hier vrij van het kwade,

    Niemand gaat hier straks weer vrijuit.

    Niemand te veel, niemand te weinig,

    Niemand te groot, geen een te klein-

    Dit wordt verbeeld in woord en gebaar,

    Tot ooit en overal, wij leven voor elkaar.

3. Jij die ons kent. Jij die ons aanvoelt,

    Jij die de hele wereld draagt;

    Kom naar ons toe, leer ons te leven,

    Leer ons te zien wat ieder vraagt-

    Tijd om te leven, kans om te zijn,

    Een plek om nu en ooit gezien, aanvaard te zijn.

Lied: Zoals aan dorre bomen...(Tekst: A.c.Bronswijk;mel.Gez.301 uit Liedboek voor de kerken=Wij moeten Gode zingen).

1.Zoals aan dorre bomen,
Weer knoppen zullen staan,
Zoals de donk're nachten
In morgenlicht vergaan,
Zo gaat uw toekomst open
En wenkt met breed gebaar,
Om levenslang te hopen
Op liefde voor elkaar

2.Zoals de vogels trekken
Langs luchten wijd en ver,
Zoals de heem'len lichten
Door stralen van een ster,
Zo leidt U ons op wegen
Van moedig verder gaan.
Een vuurkolom van zegen
Wijst spoor en loop en baan.

3.Zoals straks bloemen bloeien
In feestdos op het land,
Zoals de zon zal schijnen,
Een glimlacht uit uw hand,
Zo gaan wij vol vertrouwen,
U volgend op uw stem,
Om in uw naam te bouwen
Een nieuw Jeruzalem.

Lied: Dat woord heet:liefde!(Tekst: A. Bronswijk;mel.gez.474 uit Liedboek voor de Kerken=God roept ons broeders tot de daad).

1.Als bloemen op een stralend veld,	2. Als kleuren op een nieuw palet
Als licht van zomerzon,'	als lachen van een kind,
Zo heeft God onder ons gespeld	zo heeft God in ons ingebed
Het woord dat overwon.	Het woord dat harten wint.
Dat woord heet: liefde voor elkaar,	Dat woord heet: liefde voor elkaar,
Als vlam, die kou verdrijft,	als schouderklop en kracht,
Als vuur dat warmte overdraagt	als stem die goedheid woorden geeft
En lichtend in ons blijft.	En op ons antwoord wacht.

Lied: De smaak van honing, geur van wijn.(tekst: A. Bronswijk;
mel.gez.225,Liedboek voor de Kerken).

1.De dromers gaan de mensheid voor.
Het morgenlicht breekt bij hen door
En wat zij zien zal toekomst zijn:
De smaak van honing, geur van wijn

2. De zangers zullen een nieuw lied
Inzetten tegen het verdriet
Want zij bezingen wat zal zijn
De smaak van honing, geur van wijn.

3.De dichters leven van het Woord
Wat eens de schepping heeft gehoord
Dat nu soms is wat straks zal zijn:
De smaak van honing, geur en wijn

4.Zo raakt de Geest ons mensen aan
En wekt ons op op weg te gaan
Naar wat uw toekomst eens zal zijn:
De smaak van honing, geur van wijn

Lied: Leven uit uw bron (tekst: A. Bronswijk; mel.gez. 467 Liedboek voor de Kerken).

1.Het is niet waar dat de woestijn Of droogte hier ons doel moet zijn. Wij zijn geroepen tot de bloei, Oase-gronden, nieuwe groei, O, Heer, in wie het al begon, Leer ons te leven uit uw bron.	2. Wij reizen samen langs het pad, Van ja en nee, door land en stad. En waar de weg weerbarstig is maakt samen-gaan het gaan gewis. O, Heer in wie het al begon, Leer ons te leven uit uw bron.
3.En wie er valt of niets meer waagt, Wie kwetsbaar is en wonden draagt, Die krijgt bde beker aangereikt, Vol water, waaruit leven blijkt. O, Heer, in wie het al begon, Leer ons te leven uit uw bron.	4. Zo trekken wij door de woestijn met U, die de fontein wilt zijn van lied en licht en levensmoed, Van heelheid en van overvloed. O, Heer, in wie het al begon, Leer ons te leven uit uw bron.

Lied: Doe ons leven in de wind: (Tekst: Dick Groeneboer; mel. Lied 213).

- 1.Doe ons leven in de wind,
Aangewaaid uit oude tijden,
Die de goede richting vindt
Om de aarde te bevrijden
Doe ons leven in de wind, eensgezind.
- 2.Doe ons leven uit de kracht
Van nog nieuwe geestes-stormen
Die 't systeem van man en macht
Radicaal nog om zal vormen,
Tot dat vreed' ons tegenlacht, ongedacht.
- 3.Wakker toch de geestdrift aan
Voor een nieuwe scheppingsorde
Tot de kracht van een orkaan
Tegen alle onheils-orden
Doe ons leven in de Geest, onbevreesd.
- 4.Doe ons leven in de wind
Jagende naar nieuwe tijden,
Waarin God de wond verbindt
Die het strijden gaf te lijden
En Zij zelf verrast hervindt, 't mensenkind.

Lied: Loof God niet meer overal (Tekst: Jan van Opbergen; mel. Ps 150).

1.Loof God niet meer overal
Zoek hem niet bij macht, getal
Denk Hem niet bij pracht en praal
Geef Hem niet een koningszaal
Waar Hij niet zal willen wonen
Maak van hem geen topfiguur
In de wolken hoog en guur,
Zo kan Hij zijn aard niet tonen.

2.Loof God als de minste mens,
Vogelvrij en zonder grens
Ieder ogenblik bedreigd,
Leven dat geen aandacht krijgt,
Diep miskend en grof bestreden.
Hij hoopt dat er mensen zijn,
Die Hem zoeken in het klein,
Waar Hij roept om recht en vrede.

Lied: Laat ons zingen van de dromen! (Tekst: A.C. Bronswijk; mel.lied 769).

1.Laat ons zingen van de dromen,
Van het hart dat liefde kent,
Van de mens die uit wil stromen
En zich naar de ander wendt,
Van de God die met ons meetrekt
En ons licht en leven zendt.

2.Laat ons danken voor de toekomst,
Die zich als een bloem ontvouwt,
In de mens die zich wil geven,
Zich de ander toevertrouwt,
Die de woning van zijn leven
Op de rots van liefde bouwt.

3.Laat ons vieren dat wat goed is,
Dat wat mensen mensen maakt,
Dat wat leven, kracht en moed is
En in tederheid ontwaakt:
Hoop, geloof en vooral liefde,
Waarin God ons intens raakt.